

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

CUM SĂ ÎȚI PĂSTREZI CREDINȚA

6 idei să-ți
vină în ajutor

Locul secret

Protecție perfectă,
pace perfectă

Progresul spiritual

Ține de străduința ta?

NOTA EDITORULUI O ÎNTREBARE STRĂVECHE

Mă aventurez să presupun că profetul Habacuc din Vechiul Testament nu este prea cunoscut în zilele noastre, însă el știa să se încreadă în Dumnezeu indiferent cât de dificilă era situația:

„Căci, chiar dacă smochinul nu va înflori, vița nu va da niciun rod, rodul măslinului va lipsi și câmpiile nu vor da hrană, oile vor pieri din staul și nu vor mai fi boi în grajduri, eu tot mă voi bucura în Domnul, mă voi bucura în Dumnezeul mânturii mele”.¹

Am fost curios să aflu ce s-a întâmplat în viața lui Habacuc de a scris acea afirmație frumoasă de credință, așa că am citit întreaga carte Habacuc din Biblie. Este o carte scurtă, de doar trei capitole, iar acest pasaj vine chiar la sfârșit, ca o concluzie a dialogului între Habacuc și Dumnezeu.

În carte nu se oferă prea multe detalii despre viața personală a lui Habacuc, dar este evident că a trăit într-o perioadă dificilă din istoria poporului lui Dumnezeu și începe prin a pune sub semnul întrebării în mod deschis înțelepciunea lui Dumnezeu.

Habacuc Îi spune lui Dumnezeu că nu vede în jurul său decât nedreptate, violență și distrugere cauzate de armatele invadatoare și Îi pune lui Dumnezeu aceeași întrebare pe care i-o punem cu toții – de obicei cu mai puțină justificare decât el: De ce nu îndreaptă Dumnezeu lucrurile și de ce permite ca răul să triumfe, aparent? Răspunsul răbdător a lui Dumnezeu i-a readus lui Habacuc atitudinea de încredere în Dumnezeu și în promisiunile Sale și astfel a fost capabil să le pună pe toate în mâinile Tatălui său iubitor.

Aceeași învățătură eternă este subiectul acestui număr al revistei. Noi alegem să ne bucurăm în Dumnezeu și în salvarea noastră chiar și în mijlocul situațiilor dificile, deoarece Dumnezeu a spus: „Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi”.² Ne putem încrede în promisiunea Lui eternă că ne va scoate la capăt din fiecare furtună a vieții.

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:
Contact5
în atenția lui: Christian
C.P. 129, O.P. 72
cod 032468
București

Email:
info@activated-europe.com

Web:
www.activated-europe.com/ro

Editori	Ronan Keane
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

© 2020 Activated.
Toate drepturile rezervate.
Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-231-X

1. Habacuc 3:17-18
2. Evrei 13:5

DE CHRIS MIZRANY

Cum să fugi de valuri

Într-o zi frumoasă, eu și soția mea am dus-o pe Kristen, fiica noastră de 13 luni, la malul mării. Era o vreme frumoasă, perfectă. Ne plimbam pe plajă, fiecare dintre noi ținând-o de o mână, iar ea zâmbea entuziasmată și povestea în limbajul ei special, criptat.

Când am ajuns lângă apă și primul val i-a atins picioarele, expresia feței i s-a schimbat. Apa era mai rece decât nisipul și, nesigură de ce ar trebui să facă, a rămas nemișcată, iar când apa i-a spălat nisipul de sub picioare a căzut în fund. Noi am ridicat-o râzând și îmbrățișând-o, așteptând următorul val.

Acum a început să anticipeze și să fugă din calea valului. Atunci am observat ceva interesant. Kristen alerga către unul dintre noi, deși

asta implica să treacă prin mai multă apă decât dacă ar fi mers direct spre țărâm. Deși trebuia să se chinuie cu apa până la genunchi, prefera să alerge către noi fiindcă asta i se părea o salvare rapidă. Iar noi parcurgeam jumătate din distanța către ea, asigurându-ne că este bine.

Ce ar determina o fetiță să înfrunte tocmai lucrul de care se teme în loc să caute calea cea mai ușoară de scăpare? Cred că este, pur și simplu, *încrederea*. Ea a avut încredere în noi că vom avea grijă de ea și a crezut că era mai bine să fie cu noi, chiar și în mijlocul apei reci, decât să încerce să ajungă singură la mal.

De obicei prima mea reacție când mă lovește o problemă este să mă panichez. Rămân împietrit, în timp ce mintea mea analizează opțiunile, dar în final cad și eșuez. Apoi, când observ din nou că vine o problemă, sunt tentat să scap cât

mai repede cu putință de acea situație. Dar, după cum știi, situațiile te prind din urmă și te doboară de pe picioare. Deci, care este soluția? Ar trebui să urmez exemplul fiicei mele și să îmi înfrunt problema cu curaj. Dar nu trebuie să o fac singur. Lângă mine se află puternicul și capabilul meu Salvator, iar El mă poate ridica în ciuda oricărui „val”. Trebuie doar să nu mai încerc prin forțele proprii și să vin la El!

Când sunt slab, atunci pot fi tare prin tăria Lui.¹ Iisus rămâne stăpânul vântului, valurilor și al oricărui altor elemente care ne atacă viața.² Deci, să mergem la El imediat ce vedem că vine valul. El nu ne va lăsa copleșiți de val.³

CHRIS MIZRANY ESTE MISIONAR, FOTOGRAF ȘI DESIGNER WEB CU HELPING HAND ÎN CAPE TOWN, AFRICA DE SUD.

1. Vezi 2 Corinteni 12:10.

2. Vezi Luca 8:25.

3. Vezi Matei 14:30-31.

VIOARA ȘI COARDA RUPTĂ

DE MARIA FONTAINE

Există o poveste despre renumitul violonist Itzhak Perlman, iar pe internet se găsesc diverse versiuni ale povestirii. Ilustrează un principiu minunat despre harul și puterea lui Dumnezeu, cum poate El să ia orice avem noi de oferit în viața asta și să îl transforme în ceva minunat. Aș vrea să îți spun această poveste și ție.

Într-o seară Itzhak Perlman cânta cu sala plină când, la mijlocul piesei, s-a auzit un sunet, groaza oricărui violonist pe scenă – sunetul unei corzi care se rupe!

Orchestra se opri, toți așteptau cu suspans să vadă ce va face Itzhak. Dar în loc să ceară o vioară nouă, Itzhak se opri doar un moment apoi făcu semn dirijorului să continue piesa, asumându-și sarcina, considerată imposibilă de unii, să cânte o piesă muzicală complexă cu o vioară cu trei corzi. Parcă gândea și reținea în mintea lui notele pe corzi în timp ce cânta. Când a terminat s-a lăsat liniștea, toată lumea era înmărmurită, apoi a urmat un ropot de aplauze și de ovății atât din partea publicului cât

și din partea celorlalți muzicieni.

Itzhak Perlman era familiar cu provocările vieții, fiindcă în copilărie s-a îmbolnăvit de poliomielită, ceea ce i-a afectat permanent picioarele și trebuia să poarte proteze sau să meargă cu cârje. Iar atunci, în mijlocul ovățiilor, s-a chinuit să se ridice în picioare și a făcut semn publicului să facă liniște.

Apoi a spus smerit: „Știți, uneori munca artistului este să găsească câtă muzică mai poate face cu ceea ce i-a rămas”.

Gândindu-mă la această poveste mi-am reamintit de talentele pe care le avem în viață și de faptul că ne sunt date în diferite forme și mărimi. Unele talente par evidente: o voce frumoasă, un talent athletic spectaculos, un talent muzical fenomenal, un geniu al calculatoarelor și multe altele.

Dar cât de des ne oprim să ne gândim și la *celelalte* talente din viațile multora – lipsa vederii care dezvoltă alte simțuri până într-acolo încât persoana este capabilă de fapte uimitoare, sau slăbiciunea trupului care împletită cu dragostea

lui Dumnezeu creează o compasiune și o înțelepciune capabile să schimbe nenumărate vieți dându-le speranță, scop și bucurie?

Viața este plină de binecuvântări – lucruri pe care le percepem ca bune – cât și dificultăți – lucruri pe care le percepem ca rele – dar, cu orice ne confruntăm, dacă o facem cu ajutorul lui Dumnezeu, lucrul respectiv devine o ocazie să folosim ce avem pentru a crea ceva minunat.

Capacitatea lui Itzhak de a transforma înfrângerea într-o mare realizare nu a fost la întâmplare. El a ales să-și transforme suferința de o viață într-o unealtă în slujba binelui și astfel a devenit pentru el ca o pasiune să privească fiecare obstacol ca pe o ocazie de a merge și mai departe. Chinul lui fizic a dat naștere unei smerenii care l-a protejat de corupția mândriei, chiar și în domeniile în care avea realizări de excepție.

De prea multe ori oamenii se privesc ca victime când se confruntă cu dificultăți, dând vina pe toți ceilalți și pe alte lucruri, chiar și pe Dumnezeu. Alegerea cea mai bună ar fi să-I cerem lui Dumnezeu înțelepciunea, tăria și harul Său să ne ajute când ne confruntăm cu provocările vieții și astfel să dezvoltăm calități care să ne ajute să strălucim mai puternic cu iubirea Sa chiar acolo unde ne aflăm.

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI, PETER AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ADAPTAT DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

Credința în Dumnezeu este...

... să crezi în ceea ce nu vezi.

Credința este liniște în mijlocul furtunii.

Credința nu este pasivă; ea acționează după cum crede.

Credința este să-I ceri lui Dumnezeu ce ai nevoie.

Credința este să Îl crezi pe Dumnezeu pe Cuvânt și să ai încredere că va face întocmai cum a promis.

Credința creează un vacuum în inimă pe care Dumnezeu să-I umple.

Credința nu doar crede că Dumnezeu o *poate* face, dar și că o *va* face!

Credința nu este surprinsă de răspuns. Credința se așteaptă să se întâmple.

– David Brandt Berg (1919-1994)

CREDINȚA UNUI COPILAȘ

„Iisus mă iubește, e așa,
Fiindcă mi-o spune Biblia”.
Copiii nu întreabă mai mult,
Căci iubirea le e suficient.
Și în sclipirea din ochii lor
Vezi credința secolelor.

Mănuțe mici împreunate,
Căpșoare ciufulite aplecate,
În rugăciune lângă pat
De Domnul și de Rai s-au
apropiat

Mai mult decât putem noi
vredată
Cu mintea noastră curioasă.

Credința în lucruri nevăzute
Cere a copiilor simplitate.
Altfel, pierduți în a vieții
complexitate

Ne pierdem pe mări neexplorate,
Iar credința se dezintegrează
Deși bogăția și puterea se
acumulează.

Și cu cât învățăm mai multe,
Parcă cunoaștem mai puține.
Iar în aroganța și mândria lui,
Nu-i mai ajunge omului
Să aibă în Dumnezeu încredere
Cu a copiilor simplitate.

O, Tată, dăruiește din nou
oamenilor
Credința simplă a copiilor.
Cu ochii sinceri de copii să vadă
Că doar credința îi salvează,
Și îi călăuzește să aibă
Un scop mai înalt în viață.
—Helen Steiner Rice

DE VIRGINIA BRANDT BERG

CUM SE MĂSOARĂ CREDINȚA

Un prieten l-a întrebat odată pe managerul unui supermarket dacă i s-a întâmplat vreodată să încaseze un cec fals. „Niciodată,” a răspuns acesta, „pentru că eu nu mă uit la cec, ci mă uit la om. Dacă pot avea încredere în om, atunci pot avea încredere și în cecul lui.” Iată o lecție bună despre credință!

În Evrei 10:23 ni se spune: „credincios este Cel ce a făcut făgăduința”. Cine a dat toate acele promisiuni din Cuvântul lui Dumnezeu? Dumnezeu însuși. Deci, privește la Cel care a făcut acele promisiuni și nu te vei mai îndoi de ele. Cuvântul lui Dumnezeu ne spune: „Împrietenește-te, deci, cu Dumnezeu, și vei avea pace; te vei bucura astfel iarăși de fericire”¹.

A-L cunoaște pe Dumnezeu înseamnă a fi sigur că El își

onorează promisiunile. Avraam L-a cunoscut pe Dumnezeu și de aceea „el nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit prin credința lui... deplin încredințat că El ce făgăduiește, poate să și împlinească”².

Unii privesc credința ca pe ceva plin de mister și greu de atins. Alții consideră credința un dar din naștere pe care unii îl au din abundență, iar alții nu. Ambele idei sunt greșite.

Dumnezeu a dat fiecărui om o măsură de credință³ însă mulți nu-și folosesc credința. Iar dacă nu ți-o folosești, credința slăbește, precum mușchii atunci când nu sunt folosiți. Trebuie să-ți exersezi credința ca să ți-o întărești.

Credința se detașează de toate cele cinci simțuri umane ale noastre și totuși merge pe aceleași principii. Credința este cea care ne dă dovada adevărilor spirituale, tot așa cum cele cinci simțuri ale noastre ne dovedesc lucrurile fizice. La fel cum acceptăm mesajele primite de la cele cinci simțuri ale noastre, tot așa trebuie să acceptăm și ce

ne spune credința noastră. Atunci, credința face ca lucrul respectiv să se întâmple, iar el devine pentru noi realitate. „Facă-ți-se după credința ta”⁴.

Crede-L pe Dumnezeu pe Cuvânt. Când treci prin încercări și probleme, în loc să le lași să crească, ia-ți Biblia, găsește o promisiune și cere ca acea promisiune să se împlinească, în numele lui Iisus. Iată aici o promisiune care mă depășește să o înțeleg, însă am folosit-o de multe ori: „Și orice veți cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul”.⁵ Și încă una: „Cheamă-Mă, și-ți voi răspunde; și îți voi vesti lucruri mari, lucruri ascunse pe care nu le cunoști”.⁶ Nu-i de mirare că Scriptura descrie aceste promisiuni ca fiind nespuse de mari și prețioase și spune că, prin ele, putem deveni „părtași firii dumnezeiești”.⁷

VIRGINIA BRANDT BERG (1886-1968) A FOST EVANGHELISTĂ ȘI SCRITOARE AMERICANĂ. ADAPTAT DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

1. Iov 22:21.

2. Romani 4:20-21

3. Vezi Romani 12:3

4. Matei 8:13

5. Ioan 14:13

6. Ieremia 33:3

7. 2 Petru 1:4

CUM SĂ ÎȚI PĂSTREZI CREDINȚA

Întrebare:

Familia mea și mulți dintre cei cu care iau contact zilnic nu sunt interesați de lucrurile spirituale. Cum pot să-mi păstrez credința într-o lume din ce în ce mai sceptică?

Răspuns:

Credința stă la baza vieții noastre spirituale de aceea este un lucru pentru care merită să lupți. Iată aici câteva idei care să-ți ajute credința, nu doar să supraviețuiască, dar să și prospere:

Hrănește-te cu Cuvântul lui Dumnezeu. Credința se întărește prin studierea conștiințioasă a Cuvântului lui Dumnezeu. Pe măsură ce citești și absorbi Cuvântul zilnic, pe măsură ce meditezi asupra adevărilor conținute în Cuvânt și încerci să le aplici în viața ta, credința ta crește. „Credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos”.¹ Iisus a promis: „Dacă rămâneți în cuvântul Meu sunteți într-adevăr ucenicii Mei; veți cunoaște adevărul și

adevărul vă va face liberi”.²

Roagă-te și meditează. Dumnezeu dorește să aibă o relație personală cu tine prin Fiul Său, Iisus. „Căci este un singur Dumnezeu și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Iisus Hristos”.³ Dacă comunică spiritual cu Iisus, dacă îți deschizi inima Lui și primești în schimb dragostea, încurajarea și răspunsurile Lui, atunci legătura ta cu El se va întări și aprofunda.

Pune-ți credința în practică. „Credința fără fapte este moartă”,⁴ iar invers, punându-ți credința în practică o vei aduce la viață. Pe măsură ce pui în practică Cuvântul lui Dumnezeu în viața ta de zi cu zi vei vedea cum principiile și promisiunile Sale se vor dovedi adevărate, iar aceasta îți va întări credința în ele și în Autorul lor.

Privește latura pozitivă. Dificultățile îți pot pune la încercare credința, însă Biblia ne promite că: „Toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu și anume, spre binele

celor ce sunt chemați după planul Său”.⁵ Învață să observi latura pozitivă și să te focalizezi asupra ei, iar credința ta va avea suficientă viață încât să supraviețuiască oricărui lucru.

Învață din experiența altora. Dacă citești istorisirii despre ceea ce a făcut Dumnezeu pentru alții, aceasta îți va întări credința. Ce a făcut Dumnezeu pentru alții poate să facă și pentru tine!

Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru bine. Slăvindu-L pe Dumnezeu pentru bunăvoința Sa aceasta ne înalță în Prezența Sa. „Intrați cu laude pe porțile Lui, intrați cu cântări în curțile Lui! Lăudați-L și binecuvântați-I Numele”.⁶ Cu cât îl lauzi mai mult pe Dumnezeu pentru bunătatea Sa cu atât observi mai multe lucruri pentru care să-I fii recunoscător, iar El te va binecuvânta și mai mult. Este precum o spirală în sus, care te ajută să-L simți pe Dumnezeu și lumea Sa spirituală mult mai aproape de tine și îți întărește credința.⁷

1. Romani 10:17

2. Ioan 8:31-32

3. 1 Timotei 2:5

4. Iacov 2:26

5. Romani 8:28

6. Psalmul 100:4

7. Vezi Iacov 4:8.

MEDITAȚIE DUPĂ PSALMUL 91
DE RONAN KEANE

Locul secret

Psalmul 91:1: Cel ce stă [în locul secret (traducere din engleză)] sub ocrotirea Celui Prea Înalt și se odihnește la umbra Celui Atotputernic.

Unde este acest loc „secret sub ocrotirea Celui Prea Înalt”? Este locul unde ești în legătură apropiată cu Dumnezeu. Iar „umbra Celui Atotputernic” simbolizează protecția lui Dumnezeu. Când ești în strânsă legătură cu Dumnezeu, atunci tu te afli în umbra Sa și sub protecția Sa.

Aceasta este o promisiune, însă vine cu o condiție: trebuie să stai aproape de El. Și stai aproape de El citind Cuvântul Său și străduindu-te să-L urmezi, străduindu-te să te gândești mereu la El și la principiile Sale de călăuzire spirituală.

Versetul 2: [El] zice despre Domnul: „El este locul meu de

1. Ioan 17:17
2. Efeseni 6:16
3. Evrei 12:11
4. Vezi Romani 8:28.
5. Vezi Matei 18:10.

scăpare și cetățuia mea, Dumnezeuul meu în care mă încred!”

În vremurile biblice fortărețele erau considerate locurile cele mai sigure în caz de necazuri sau război, însă Dumnezeu oferă o protecție și mai sigură.

Versetul 3: Da, El te scapă de lațul vânătorului, de ciumă și de pustiirile ei.

Acest pasaj promite scăpare de cei ce caută în mod intenționat să facă rău oamenilor lui Dumnezeu cât și de boli, ciume și epidemii.

Versetul 4a: El te va acoperi cu penele Lui și te vei ascunde sub aripile Lui.

Îl ilustrează pe Dumnezeu care ne protejează, precum cloșca care își întinde aripile ca să-și protejeze puii.

Versetul 4b: Căci scut și pavăză este credințioșia Lui!

Pavăza este un scut de dimensiuni mai mici, cam de dimensiunea unei farfurii plate, care protejează încheietura mâinii soldatului.

Ce este adevărul lui Dumnezeu?

Iisus a spus la un moment dat, atunci când se ruga Tatălui: „Cuvântul Tău este adevărul”.¹ Un alt pasaj ne spune: „Luați scutul credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile arzătoare ale celui rău”.² Credința în promisiunile lui Dumnezeu este cea mai bună protecție a noastră.

Versetele 5-8: Nu trebuie să te temi nici de groaza din timpul nopții, nici de săgeata care zboară ziua, nici de ciurma, care umblă în întuneric, nici de molima, care

bântuie ziua în amiaza mare. O mie să cadă alături de tine și zece mii la dreapta ta, dar de tine nu se va apropia. Doar vei privi cu ochii și vei vedea răsplătirea celor răi.

Chiar și atunci când ești înconjurat de pericol Dumnezeu te poate ajuta să treci prin toate nevătămat.

Versetul 9: Pentru că zici: „Domnul este locul meu de adăpost!” și faci din Cel Prea Înalt turnul tău de scăpare...

Dacă Domnul este adăpostul tău atunci tu ești deja, într-un fel, în prezența Lui, fiindcă ți-ai făcut căminul cu El.

Versetul 10: de aceea nicio nenorocire nu te va ajunge, nicio urgie nu se va apropia de cortul tău.

Lucruri rele se mai întâmplă, bineînțeles, chiar și celor care se roagă pentru protecția lui Dumnezeu. Și ei sunt răniți, se îmbolnăvesc grav și au multe alte probleme. Cum este adevărat ce spune aici că „nicio nenorocire nu te va ajunge”?

Să ne gândim totuși la ce reprezintă o „nenorocire”. Când Dumnezeu permite să se întâmple ceva rău copiilor Săi, acel rău este cu scopul de a-i învăța ceva, sau de a-i întări și de a le clădi caracterul. Când înțeleptul și iubitorul nostru Tată ceresc permite asta, El o face spre binele nostru, ceea ce ne aduce „roada dătătoare de pace a neprihănirii”.³ El de asemenea promite

că *toate* lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce Îl iubesc.⁴

Versetele 11-13: Căci El va porunci îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale; și ei te vor duce pe mâni, ca nu cumva să-ți lovești piciorul de vreo piatră. Vei pași peste lei și peste năpârci și vei călca peste pui de lei și peste șerpi.

Îngerii lui Dumnezeu te veghează neîntrerupt, printre care și îngerul tău păzitor care se ocupă *doar de tine*.⁵

Versetul 14: „Fiindcă Mă iubește – zice Domnul – de aceea îl voi izbăvi; îl voi ocroti, căci cunoaște Numele Meu.

Există condiții la promisiunile Sale: Dumnezeu îi protejează pe cei ce Îl cunosc și Îl iubesc. Dragostea, încrederea și credința ta în Dumnezeu și în puterea Lui de a te proteja sunt cele care activează puterea Sa în interesul tău.

Versetele 15-16: Când Mă va chema, îi voi răspunde; voi fi cu el în strămtorare, îl voi izbăvi și-l voi proslăvi. Îl voi satura cu viață lungă și-i voi arăta mântuirea Mea”.

Există șase lucruri pe care Dumnezeu le va face pentru noi atunci când Îl chemăm în ajutor: 1) Ne va răspunde, 2) Va fi alături de noi prin necaz, 3) Ne va scăpa, 4) Ne va lăuda, 5) Ne va da o viață lungă și împlinită pe acest pământ și 6) Ne va arăta Mântuirea Sa.

NU EȘTI SINGUR!

DE CURTIS PETER VAN GORDER

Eram obosit și mă lua așteptarea în tramvai. Când am ajuns la destinație m-am trezit brusc și aproape era să ratez să cobor. Din păcate de-abia după ce am terminat la dentist mi-am dat seama că mi-am uitat laptopul în tramvai! Vai! Aveam fișiere de lucru din ultimii 20 de ani pe acel laptop, iar CD-urile cu arhivele erau tot în husa laptopului – acum toate erau pierdute! M-am simțit atât de mic, de 5 cm înălțime, sau cu alte cuvinte până la genunchiul broaștei. Aveam mustrări de conștiință, amintindu-mi că soția mă avertizase să las laptopul acasă. Îmi aminteam conversația cu ea: „Poate îl pierzi”. „Nici gând,” i-am răspuns, „mie nu mi se întâmplă”.

Apoi a intervenit cealaltă voce, pe care eu o numesc „Cuvântul viu”: *Dacă veți cere ceva în numele Meu,*

*voi face. Cereți și vi se va da. Orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit și-l veți avea.*¹

În dificultatea mea era clar ce să cer. L-am sunat pe prietenul meu Andy, i-am spus problema mea și ne-am rugat împreună să îmi recuperez laptopul. Am pus situația în mâinile lui Dumnezeu, rugându-mă „neîncetat”, așa cum spune Biblia.² Oricum, era tot ce puteam face. Aș fi putut să mă dau cu capul de pereți de supărare sau să îmi continui programul zilei. Am ales a doua variantă.

După dentist m-am urcat în alt tramvai și am pornit către următoarea mea destinație. În mintea mea continuam să mă gândesc și să vorbesc cu Dumnezeu despre cele întâmplate când am observat o tânără care mergea către vatman cu o geantă în mână, geantă ce mi se părea foarte cunoscută! Era laptopul meu! Entuziasmat am alergat

către ea, i-am explicat ce s-a întâmplat și mi-am recuperat laptopul. I-am mulțumit din suflet că mi-a găsit laptopul și i-am dat o revistă *Activated* de mulțumire.

Am calculat că în intervalul cât laptopul meu fusese pierdut au trecut 33 de tramvaie prin acea stație. Oare care era probabilitatea ca eu să mă urc exact în același tramvai și să găsesc laptopul după trei ore?

Credința în Dumnezeu nu înseamnă să ne găsim întotdeauna obiectele pierdute sau să primim răspuns la toate rugăciunile noastre, dar putem ști că El va fi cu noi și ne va ajuta într-un fel în momentele de dificultate. Diferența pe care o face credința este că nu suntem singuri la necaz, căci avem un Prieten la care să apelăm!

CURTIS PETER VAN GORDER
ESTE SCENARIST ȘI MIM ÎN
GERMANIA.

1. Ioan 14:14; Matei 7:7; Marcu 11:24

2. Vezi 1 Tesaloniceni 5:17.

DE ALEX PETERSON

Prezența

„Alături de mine”

—Henry F. Lyte (1793–1847)

Prezența Ta, în orice clipă, fie lângă mine,
Doar harul Tău, puterii rele piept să ție.
Cine altul, un ghid mai bun să fie?
Prin nori și soare, Doamne, fii cu mine.

Sir Ernest Henry Shackleton (1874-1922) a fost un explorator irlandez cunoscut cel mai bine pentru expediția sa din Antarctica în 1914-1915, cu ambarcațiunea *Endurance*, expediție descrisă în cartea sa *South*. Mai puține se cunosc despre sursa nevăzută de putere a lui Shackleton – credința sa.

Călătoria peste adâncul înghețat a fost plină de pericole. Corabia *Endurance* a rămas blocată în gheață, care, în final, a distrus-o. Echipajul a fost nevoit să o abandoneze. După ce au umblat prin zăpadă, trăgând cu ei cele trei bărci de salvare pe care reușiseră să le salveze din naufragiu, au reușit să ajungă pe Insula Elefantului. De acolo, Shackleton și alți patru oameni au pornit în căutare de ajutor. Au luat cea mai mare dintre cele trei bărci și au navigat 1200 km pe apele agitate până în sudul

Oceanului Atlantic, la insula South Georgia, acolo unde Shackleton și alți doi au trecut ghețarii și crestele ascuțite ca să ajungă la un post de pescuit balene. Despre acea călătorie eroică, Shackleton scria:

„Privind în urmă la acele zile nu am nicio urmă de îndoială că Providența ne-a călăuzit. Am această convingere că în marșul acela lung și chinuitor de treizeci și șase de ore peste munții și ghețarii fără nume din South Georgia, nu eram doar trei, ci patru. În acele momente nu am spus nimic tovarășilor mei de drum, însă după aceea Worsley mi-a spus: „Șefule, am avut un sentiment ciudat, ca și cum în acel marș mai era Cineva cu noi”. Crean a mărturisit și el același lucru. Ești „lipsit de cuvinte și parcă simți asprimea limbajului uman” când încerci să explici lucruri nepalpabile, însă povestea călătoriei noastre nu poate fi completă dacă

nu menționez și acest aspect atât de important pentru noi.”

Shackleton a mai întreprins o expediție, din care nu s-a mai întors. Chiar înainte de plecare el a repovestit acest incident despre tovarășul invizibil și a citat Biblia: „Unde mă voi duce departe de Duhul Tău, și unde voi fugi departe de fața Ta? Dacă mă voi sui în cer, Tu ești acolo; dacă mă voi culca în locuința morților, iată-Te și acolo; dacă voi lua aripile zorilor și mă voi duce să locuiesc la marginea mării și acolo mâna Ta mă va călăuzi și dreapta Ta mă va apuca”.¹

În ultima lui călătorie, Shackleton a luat cu el o înregistrare a cântecului „Alături de mine”. Un scriitor londonez al vremii a făcut următorul comentariu: „Gândiți-vă numai la versurile acestea – „Am nevoie de prezența Ta în orice clipă” – răsunând peste tărâmurile înghețate ale Antarcticii!”

1. Psalmul 139:7-10

Fructul interzis

DE UDAY PAUL

„Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele. Cine are poruncile Mele și le păzește acela Mă iubește; și cine Mă iubește va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi și Mă voi arăta lui. Dacă Mă iubește cineva, va păzi Cuvântul Meu și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el”. – *Iisus, Ioan 14:15,21,23*

În clasică sa autobiografie intitulată *Confessions (Confesiuni)*, Sfântul Augustin, un teolog de la începuturile bisericii creștine, povestește un incident din adolescența lui. Lângă vița familiei lui era un păr încărcat cu fructe care nu erau prea atractive nici la aspect, nici la gust. Însă el și câțiva prieteni au furat pere din acel păr. Nu le-au furat să le mănânce, ci să le arunce la porci. A explicat că el și prietenii lui furaseră perele doar de plăcerea de a face ceva interzis, o poveste veche de când erau Adam și Eva în Grădina Edenului.

Cu multe generații în urmă, când Dumnezeu a scos poporul

lui Israel din sclavia Egiptului și i-a condus spre Țara Făgăduinței, la început oamenii au crezut în Domnul și aveau frică de El.¹ Dar când s-au confruntat cu dificultăți în călătoria lor au avut o criză de credință și s-au întors împotriva lui Dumnezeu și a lui Moise. În timp ce Moise era pe Muntele Sinai primind Poruncile lui Dumnezeu, ei au confecționat un vițel de aur ca idol de închinare și de sacrificiu.² În secolele ce au urmat poporul lui Israel și a lui Iuda au continuat să Îl mânia pe Dumnezeu cu idolatria și faptele lor păcătoase, în ciuda bunătății Sale, a protecției miraculoase pe care le-o acorda și a promisiunilor Lui pentru ei.³

De la începuturile creației, când Biblia ne spune că Dumnezeu i-a

căutat pe Adam și pe Eva în Grădina Edenului, Dumnezeu dorea o comunicare personală cu oamenii.⁴ Însă păcatul a creat o ruptură în relația dintre noi și Creator, iar noi nu suntem capabili să ținem poruncile Lui indiferent cât de mult ne străduim. După cum spunea apostolul Pavel: „Când vreau să fac binele, răul este lipit de mine”.⁵ Biblia spune că acea ruptură între Dumnezeu și omenire a fost reparată de Iisus Hristos.⁶ Viața lui Iisus pe pământ, moartea și învierea Lui pavează drumul către împăcarea cu Tatăl nostru ceresc și pentru o relație nouă cu El. Iar restabilirea acelei relații înseamnă inimii noi care răspund la voia lui Dumnezeu în viațile lor.

UDAY PAUL ESTE SCRITOR
LIBER PROFESIONIST,
VOLUNTAR ȘI PROFESOR ÎN
INDIA.

1. Vezi Exodul 14:31.

2. Vezi Exodul 32:1-6.

3. Vezi Ieremia 7:9.

4. Vezi Geneza 3:9.

5. Romani 7:21

6. Vezi Romani 5:1.

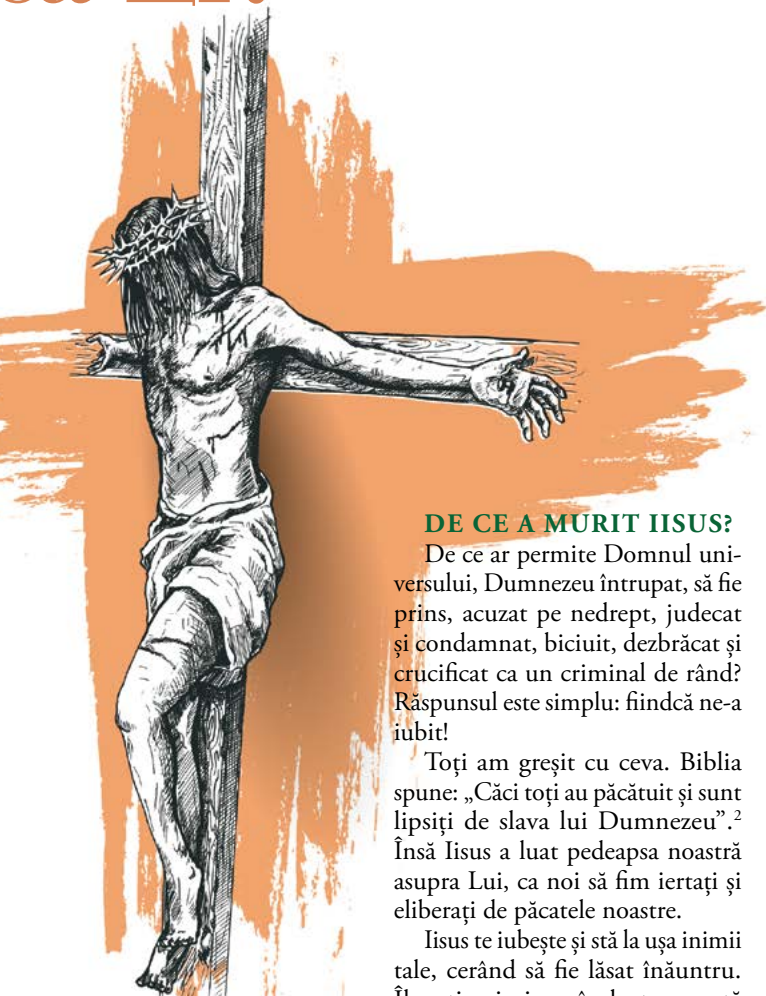
Nu este nimeni ca El!

SUBIECTE DE MEDITAȚIE

Iisus Hristos a făcut mai multe pentru a schimba istoria, cursul civilizației și condiția umanității decât orice alt lider, grup, guvern sau imperiu de dinainte sau de după El. El a dăruit iubirea lui Dumnezeu miliardelor de oameni și a creat posibilitatea ca toți cei ce cred în El să primească viața veșnică.

Iisus Hristos este mai mult decât un simplu filozof, învățător, rabin, guru sau profet, deși a fost numit în toate aceste feluri. El este Fiul lui Dumnezeu. Dumnezeu Tatăl este Spirit și este atotputernic, atotștiutor, este peste tot și în toate. El depășește cu mult înțelegerea umană limitată încât L-a trimis pe Fiul Său, Iisus, sub forma unui om, să ne arate cum este El și să ne aducă la El.

Deși mulți învățători mari au vorbit despre iubire și despre Dumnezeu, Iisus *este* iubire și *este* Dumnezeu. Iisus este singurul care a murit pentru păcatele lumii și a înviat din morți. El este unic în felul lui deoarece El este singurul Mântuitor. El a spus: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine”.¹ – *David Brandt Berg (1919-1994)*

Alexandru, Cezar, Charlemagne și eu am fondat imperii. Dar pe ce s-au bazat creațiile geniului nostru? Pe forță. Iisus Hristos și-a creat imperiul pe dragoste; și chiar acum milioane de oameni ar muri pentru El. – *Napoleon Bonaparte (1769-1821)*

DE CE A MURIT IISUS?

De ce ar permite Domnul universului, Dumnezeu întrupat, să fie prins, acuzat pe nedrept, judecat și condamnat, biciuit, dezbrăcat și crucificat ca un criminal de rând? Răspunsul este simplu: fiindcă ne-a iubit!

Toți am greșit cu ceva. Biblia spune: „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”.² Însă Iisus a luat pedeapsa noastră asupra Lui, ca noi să fim iertați și eliberați de păcatele noastre.

Iisus te iubește și stă la ușa inimii tale, cerând să fie lăsat înăuntru. Îl poți primi rugându-te această rugăciune.

Iisus, doresc să Te cunosc în persoană, deci Te invit în inima mea. Ți mulțumesc că ai murit pentru mine, ca eu să fiu iertat de păcatele mele, să îmi găsesc pacea inimii și minții aici și acum și să primesc darul lui Dumnezeu al vieții veșnice. Amin.

1. Ioan 14:6

2. Romani 3:23

PROGRESUL SPIRITUAL

DE SALLY GARCÍA

Nu poți să te faci să crești spiritual. Nu vine din efort propriu. Vine când trăiești aproape de Iisus, în Cuvântul Său, absorbind iubirea Sa, umplut cu Harul Său, în comunicare de la inimă la inimă cu El.

– Virginia Brandt Berg (1886-1968)

Ți s-a întâmplat vreodată să te bucuri de o lectură plăcută când, dintr-o dată, un citat te izbește între ochi? În *The Furious Longing of God*,¹ Brennan Manning scrie:

Am hotărât că dacă aș avea ocazia să-mi trăiesc din nou viața, aș urca mai mulți munți, aș înota mai multe râuri și aș privi mai multe apusuri; m-aș debarasa de sticla de apă caldă, de pelerina de ploaie, de umbrelă, parașută și plută; aș merge cu picioarele goale primăvara devreme și aș sta afară până târziu toamna; dar nu aș dedica niciun minut să-mi monitorizez progresul spiritual. Nici măcar unul.

Mi-a plăcut prima parte, fiindcă

1. Brennan Manning, *The Furious Longing of God* (David C. Cook, 2009). Kindle

2. Vezi Matei 6:33.

în anii mei contemplativi de bătrânețe îmi place să meditez asupra lucrurilor simple din viață. Însă partea: „dar nu aș dedica niciun minut să-mi monitorizez progresul spiritual. Nici măcar unul.” – oare ce înseamnă?

Am recitit-o de mai multe ori, încet, până când mi-a venit în minte cuvântul har. Să mergi cu Dumnezeu înseamnă o călătorie spirituală care durează viața asta și după aceea. Dumnezeu nu pare să se grăbească și, când mergem alături de El, El ne atrage atenția asupra diferitelor învățăminte. Uneori le înțeleg din prima, alteori se pare că trebuie să repet lecția de mai multe ori până să înțeleg. Tot așa cum trebuie să facă părinții cu copiii lor.

Însă viața noastră nu înseamnă să urci o scară până ajungi în vârful

expertizei spirituale, în speranța de a câștiga mai multe puncte sau binecuvântări dacă ne-am străduit îndeajuns. Iisus a spus că dacă am căutat mai întâi Împărăția Lui, atunci toate celelalte lucruri ni se vor aranja.²

Deci, trebuie să mă străduiesc sau nu? Scriitorul își încheie gândul scriind:

Ce aș face, de fapt, dacă aș putea să le fac din nou? ... Aș face pur și simplu următorul lucru în iubire.

Cred că dacă aș trăi în umbra harului și iubirii Lui, atunci toate celelalte lucruri din viața mea se vor aranja.

SALLY GARCÍA ESTE EDUCATOARE, MISIONARĂ ȘI MEMBRĂ ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN CHILE.

DE MARIE ALVERO

O CREDINȚĂ MARE

Pentru mare parte din viața mea îmi pot descrie credința ca fiind „Iisus mă iubește, asta știu”. Iisus a spus că mă iubește. Așa spune Biblia. Nu am avut prea multe întrebări. Și când le-am avut am fost satisfăcută cu răspunsuri de genul „doar Dumnezeu știe” sau „trebuie să le accepți prin credință”. Cu alte cuvinte, logica nu își găsea locul aici, doar credeam pur și simplu. Surprinzător că eram satisfăcută cu asta.

În parte se datorează faptului că am primit un fundament solid în Biblie și mi-a fost de mare folos. Credința mea era profundă și bine înrădăcinată. Se poate spune pe de altă parte că este și letargie. Uneori nu doream să muncesc să găsesc răspunsuri, să apar credința și să caut baza logică pentru credința mea.

Soțul meu este opusul. El

abordează credința într-un mod foarte conștiincios și studios. Când are o întrebare despre semnificația unui verset, sau aude vreun citat și nu este convins de context, intră în aplicații biblice, caută în diferite traduceri, referințe ale cuvintelor în grecește și ebraică, caută versete care să susțină acele idei, etc. Credința lui nu se bazează pe emoțiile sale, ci crește prin studiul continuu al Cuvântului lui Dumnezeu și prin evidența adevărului său.

Îi admir disciplina. El a luat recomandarea Bibliei „Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine și care împarte drept Cuvântul adevărului”.¹

Ascultam recent o înregistrare în care vorbitorul spunea cum credința noastră poate fi susținută de logică. Iar creștinul modern ar trebui să fie pregătit să-și apere credințele cu logica. Așa că ascult

și eu înregistrări, citesc studii cu versete, dezbatez idei cu soțul meu, citesc Biblia și mă străduiesc și eu. Nu muncesc exagerat de mult, dar mai mult ca înainte.

Când este vorba de credință va exista întotdeauna și partea simplă, să te bazezi pur și simplu pe Cuvântul lui Dumnezeu. Evrei 11 ne amintește câteva povești importante de credință și notează: „În credință au murit toți aceștia, fără să fi câpătat lucrurile făgăduite”.¹ Acești oameni mari ai credinței nu au fost întotdeauna siguri, însă doreau să creadă și au fost dispuși să fie convinși. Mă rog să am și eu o astfel de credință ca eroii din Evrei 11.

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

1. 2 Timotei 2:15

2. Evrei 11:13

PRIN FURTUNĂ

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

Îți amintești când am liniștit marea?¹ Ucenicii Mei s-au panicat și au crezut că vor muri. Dar când și-au luat privirile de la situația lor și au privit către Mine pentru ajutor, Eu le-am venit în ajutor, în ciuda valurilor și a furtunii.

Același lucru este valabil și pentru tine. Există multe valuri și poate că vezi furtuni care se formează la orizontul vieții tale, dar dacă privești către Mine și te bazezi pe iubirea și pe grija Mea pentru tine și pe înțelepciunea Mea să te călăuzesc,

vei găsi răspunsurile de care ai nevoie. Situația din jurul tău este precum valurile, care te lovesc pe tine și micuța ta ambarcațiune. Îngrijorările tale despre viitor sunt precum o furtună amenințătoare. Uneori ești tentat să capitulezi.

Dacă Îmi ceri să liniștesc furtuna, o voi face. Sau îți voi arăta cum să răzbești prin furtună. O voi face, așa cum am făcut-o în toți acești ani în care te-ai încrezut cu loialitate în Mine. Amintește-ți că sunt în aceeași barcă cu tine.

1. Vezi Marcu 4:37-41.